

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Ακολουθήστε τους προφήτες

Υπηρέτησα στο Ναυτικό των Ηνωμένων Πολιτειών προς το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ήμουν ναύτης, που ήταν ο χαμηλότερος βαθμός στο ναυτικό. Κατόπιν προήχθην σε δίοπο και στη συνέχεια σε υπαξιωματικό διοικητικών καθηκόντων.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος τελείωσε και αργότερα απολύθηκα. Όμως πήρα μια απόφαση ότι αν ποτέ επέστρεφα στον στρατό, θα ήθελα να υπηρετήσω ως αξιωματικός. Σκέφθηκα: «Όχι πλέον ακατάστατα μαγειρεία ούτε να τρίβω το κατάστρωμα, αν μπορώ να το αποφύγω».

Αφού απολύθηκα, κατετάγην στις Εφεδρικές Μονάδες του Πολεμικού Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών. Έπαιρνα μέρος σε στρατιωτικά γυμνάσια κάθε Δευτέρα βράδυ. Μελετούσα σκληρά, ώστε να αποκτήσω τα απαιτούμενα ακαδημαϊκά προσόντα. Υποβλήθηκα σε κάθε είδους δοκιμασίες που μπορεί να φανταστεί κανείς: διανοητικές, σωματικές και συναισθηματικές. Τελικά, ήλθαν τα ωραία νέα: «Έγινε δεκτόν να λάβετε τον βαθμό του σηματοφόρου αξιωματικού στις Εφεδρικές Μονάδες του Πολεμικού Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών».

Γεμάτος χαρά το έδειξα στη σύζυγό μου, Φράνσις, και είπα: «Τα κατάφερα! Τα κατάφερα!» Με αγκάλιασε και είπε: «Εργάστηκες αρκετά σκληρά ώστε να το πετύχεις».

Όμως τότε συνέβη κάτι. Κλήθηκα ως σύμβουλος στην επισκοπική ηγεσία του τομέα μου. Η συγκέντρωση συμβουλίου του επισκόπου ήταν το ίδιο βράδυ με τη

συγκέντρωση για τα στρατιωτικά γυμνάσια του ναυτικού. Ήξερα ότι υπήρχε μια μεγάλη σύγκρουση. Ήξερα ότι δεν είχα τον χρόνο να ασχοληθώ με τις Εφεδρικές Μονάδες του Πολεμικού Ναυτικού και με τα καθήκόντά μου της επισκοπικής ηγεσίας. Τι έπρεπε να κάνω; Έπρεπε να ληφθεί μια απόφαση.

Προσευχήθηκα γι' αυτό. Κατόπιν πήγα να δω τον άνθρωπο ο οποίος ήταν πρόεδρος πασσάλου μου όταν ήμουν αγόρι, τον Πρεσβύτερο Χάρολντ Λη (1899-1973), της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων τότε. Κάθισα στο τραπέζι απέναντί του. Του είπα πόσο πολλή αξία έδινα σε εκείνον τον βαθμό του αξιωματικού. Μάλιστα, του έδειξα αντίγραφο της επιστολής που είχα λάβει για την τοποθέτηση στη θέση.

Αφού συλλογίσθηκε το ζήτημα για λίγο, μου είπε: «Να τι θα πρέπει να κάνεις, αδελφέ Μόνσον. Θα γράψεις μια επιστολή στο Γραφείο Ναυτικών Υποθέσεων και θα τους πεις ότι εξαιτίας της κλήσης σου ως μέλους της επισκοπικής ηγεσίας δεν μπορείς να αποδεχθείς εκείνον τον βαθμό αξιωματικού στις Εφεδρικές Μονάδες του Πολεμικού Ναυτικού των Ηνωμένων Πολιτειών».

Λυπήθηκα πάρα πολύ. Εκείνος προσέθεσε: «Κατόπιν, γράψε στον διοικητή της Δωδέκατης Ναυτικής Περιφέρειας στο Σαν Φρανσίσκο και πες τους ότι θα ήθελες να σε απαλλάξουν από τις εφεδρικές μονάδες».

Είπα: «Πρεσβύτερε Λη, δεν καταλαβαίνετε τον στρατό. Φυσικά και θα αρνηθούν να μου δώσουν εκείνον τον

βαθμό του αξιωματικού εάν δεν θελήσω να το δεχθώ, όμως η Δωδέκατη Ναυτική Περιφέρεια δεν θα με απαλλάξει από τα στρατιωτικά μου καθήκοντα. Με έναν πόλεμο που ετοιμαζόταν να ξεσπάσει στην Κορέα, σίγουρα θα καλούσαν έναν υπαξιωματικό. Εάν με καλούσαν, θα προτιμούσα να επιστρέψω ως αξιωματικός, όμως δεν μπορώ αν δεν δεχθώ αυτόν τον βαθμό. Είστε βέβαιος ότι αυτή είναι η συμβουλή που θέλετε να λάβω;»

Ο Πρεσβύτερος Λη έβαλε το χέρι του στον ώμο μου και με πατρικό ύφος είπε: «Αδελφέ Μόνσον, έχει περισσότερη πίστη. Ο στρατός δεν είναι για σένα».

Γύρισα σπίτι. Έβαλα το διάταγμα διορισμού αξιωματικού, που είχε βραχεί από δάκρυα, ξανά στον φάκελό του με τη συνοδευτική επιστολή και αρνήθηκα να τον δεχθώ. Κατόπιν έγραψα ένα γράμμα στη Δωδέκατη Ναυτική Περιφέρεια και ζήτησα να με απαλλάξουν από τις Εφεδρικές Μονάδες.

Η απαλλαγή μου από τις Εφεδρικές Μονάδες ήταν στην τελευταία ομάδα όπου γίνονταν διεργασίες πριν από το ξέσπασμα του πολέμου στην Κορέα. Η στρατιωτική μονάδα μου ενεργοποιήθηκε. Έξι εβδομάδες μετά την κλήση μου ως συμβούλου στην επισκοπική ηγεσία, κλήθηκα ως επίσκοπος του τομέα μου.

Δεν θα κατείχα τη θέση στην Εκκλησία που κατέχω σήμερα, εάν δεν είχα ακολουθήσει τη συμβουλή ενός προφήτη, εάν δεν είχα προσευχηθεί για την απόφαση εκείνη, εάν δεν είχα φθάσει στο σημείο να εκτιμήσω μία σημαντική αλήθεια: η σοφία του Θεού συχνά φαίνεται ως ανοησία στους ανθρώπους¹. Όμως το μεγαλύτερο μάθημα που μπορούμε να μάθουμε στη θνητότητα είναι πως όταν ο Θεός μιλά και τα τέκνα Του υπακούν, θα έχουν κάνει πάντα το σωστό.

Έχει ειπωθεί ότι η ιστορία εξαρτάται από μικρές αποφάσεις και το ίδιο συμβαίνει με τη ζωή μας. Οι αποφάσεις καθορίζουν τον προορισμό. Όμως, δεν είμαστε αβοήθητοι στις αποφάσεις μας.

Εάν θέλετε να δείτε το φως των ουρανών, εάν θέλετε να αισθανθείτε την έμπνευση του Παντοδύναμου Θεού, εάν θέλετε να έχετε εκείνο το συναίσθημα στον κόρφο σας ότι ο Επουράνιος Πατέρας σας σάς καθοδηγεί, τότε ακολουθείτε τους προφήτες του Θεού. Όταν ακολουθείτε τους προφήτες, θα βρίσκεστε σε ασφαλή επικράτεια.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 2:14.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Δεν θα λάβουν πολλά μέλη της Εκκλησίας κατ' ιδίαν συμβουλή από έναν Απόστολο, όπως ο Πρόεδρος Μόνσον. Όμως, παρ' όλα αυτά, μπορούμε να ευλογηθούμε καθώς ακολουθούμε τις διδασκαλίες των προφητών και των αποστόλων. Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να διαβάσετε τις ομιλίες του Προέδρου Μόνσον από την τελευταία γενική συνέλευση (θυμηθείτε επίσης τις παρατηρήσεις του, έναρξης και τέλους). Αναζητήστε συγκεκριμένες οδηγίες ή κλήσεις προς δράση. Θα μπορούσατε να συζητήσετε αυτά που μαθαίνετε με εκείνους που επισκέπτεστε και να σκεφθείτε τρόπους να εφαρμόσετε τη συμβουλή του Προέδρου Μόνσον.

ΝΕΟΙ

Συμβουλή για δύσκολες επιλογές

Ο Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, μίλησε για μία φορά κατά την οποία ακολούθησε προφητική συμβουλή. Στη διάρκεια μιας γενικής συνέλευσης, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899-1994) παρότρυνε τα μέλη να ξεφύγουν από τα χρέη -- ειδικά χρέη με υποθήκη.

Ο Πρόεδρος Αιρινγκ είπε: «Εστράφημ προς τη σύζυγό μου μετά τη συγκέντρωση και ερώτησα: “Νομίζεις ότι υπάρχει κάποιος τρόπος που θα μπορούσαμε να το κάνουμε;” Καταρχάς δεν θα μπορούσαμε». Όμως εκείνο το βράδυ σκέφθηκε κάποια ιδιοκτησία που προσπαθούσαν επί χρόνια να πουλήσουν χωρίς επιτυχία. «Είχαμε εμπιστοσύνη στον Θεό και... στο μήνυμα των υπηρετών του, [και έτσι] κάναμε ένα τηλεφώνημα. ...Είχα μία απάντηση η οποία έως σήμερα ενδυναμώνει την εμπιστοσύνη μου στον Θεό και τους υπηρέτες Του». Την ίδια εκείνη ημέρα, ένας άνδρας είχε δώσει μια προσφορά για την ιδιοκτησία των Αιρινγκ, ένα ποσό λίγο μεγαλύτερο από την υποθήκη τους. Οι Αιρινγκ σύντομα ελευθερώθηκαν από το χρέος τους (βλέπε “Trust in God, Then Go and Do”, *Λιαχόνα*, Νοέμβριος 2010, 72-73).

Ίσως να μην έχετε υποθήκη να πληρώσετε, όμως η προφητική συμβουλή μπορεί να σας καθοδηγήσει εδώ και τώρα στις δύσκολες αποφάσεις που αφορούν στη δουλειά, στη μόρφωση, μια ιεραποστολή και στο να βγαίνετε ραντεβού. Συζητήστε με την οικογένειά σας ή συνομηλίκους σας για το πώς μπορείτε να ακολουθήσετε τον προφήτη, όταν πρέπει να πάρετε αποφάσεις.

Τα στοιχεία χαρακτήρα του Ιησού Χριστού: υπάκουος υιός

Με προσευχή, μελετήστε αυτό το υλικό και ζητήστε να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση της ζωής και των ρόλων του Σωτήρος θα αυξήσει την πίστη σας σε Εκείνον και θα ευλογήσει εκείνες για τις οποίες είστε υπεύθυνες μέσω της επίσκεψης διδασκαλισσών; Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίστε στο reliefsociety.lds.org.

Πίστη, Οικογένεια, Ανακούφιση

Αυτό είναι μέρος μίας σειράς μηνυμάτων επισκεπτριών διδασκαλισσών που αναδεικνύει τα στοιχεία χαρακτήρα του Σωτήρος.

Ακολουθώντας το παράδειγμα υπακοής του Ιησού Χριστού, αυξάνουμε την πίστη μας σε Εκείνον. «Απορούμε» είπε ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων «που ο Χριστός επιλέγει πρωτίστως να προσδιορίσει τον εαυτό του σε σχέση με τον πατέρα του -- ότι τον αγαπούσε, τον υπάκουε και υποτασσόταν σε εκείνον ως ο βασιλικός υιός που ήταν; ... Η υπακοή είναι ο πρώτος νόμος των ουρανών»¹.

Οι γραφές διδάσκουν: «Όταν αποκτάμε οποιαδήποτε ευλογία από τον Θεό, είναι μέσω της υπακοής στον νόμο αυτόν τού οποίου αυτή αποτελεί αναγκαίο επακόλουθο» (Δ&Δ 130:21). Η πνευματική ανάπτυξή μας λαμβάνει χώρα καθώς ερχόμαστε πιο κοντά στον Θεό μέσω της υπακοής και προσκαλούμε τη δύναμη της εξιλέωσης του Σωτήρος στη ζωή μας.

«Καθώς βαδίζουμε με υπακοή στις αρχές και εντολές του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού» είπε ο Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον

της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων «απολαμβάνουμε μία συνεχή ροή ευλογιών, υπεσχημένων από τον Θεό στη διαθήκη Του μαζί μας. Αυτές οι ευλογίες προσφέρουν τα μέσα που χρειαζόμαστε για να ενεργούμε, παρά απλώς να ενεργούν άλλοι σε εμάς στο πέρασμα της ζωής μας. ... Η υπακοή μάς δίνει μεγαλύτερο έλεγχο της ζωής μας, μεγαλύτερη ικανότητα να πηγαίνουμε και να ερχόμαστε, να εργαζόμαστε και να δημιουργούμε»².

Επιπρόσθετες γραφές

Κατά Λουκάν 22:41-46,
Διδαχή και Διαθήκες 82:10, 93:28

Από τις γραφές

«Μπορεί η πνευματική δύναμη η οποία απορρέει από την αδιάλειπτη υπακοή στις εντολές να δοθεί σε ένα άλλο άτομο;» ρώτησε ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. «Η ξεκάθαρη απάντηση... είναι όχι»³.

Η παραβολή των δέκα παρθένων αποτελεί παράδειγμα αυτής της αρχής. Μολονότι όλες οι παρθένες, αφού πήραν τα λυχνάρια τους «βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου», μόνον πέντε ήσαν

φρόνιμες και πήραν λάδι για τα λυχνάρια τους. Οι άλλες πέντε ήσαν μωρές, διότι «δεν πήραν μαζί τους λάδι».

Τότε ακούστηκε η κραυγή τα μεσάνυχτα: «Να, ο νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του». Όλες οι παρθένες ετοίμασαν τα λυχνάρια τους, όμως οι μωρές παρθένες δεν είχαν λάδι. Είπαν στις φρόνιμες: «Δώστε μας από το λάδι σας· επειδή, τα λυχνάρια μας σβήνουν».

Οι φρόνιμες απάντησαν: «Μήπως και δεν φτάσει για μας και για σας· γι' αυτό, καλύτερα πηγαίστε... κι αγοράστε για τον εαυτό σας». Κι ενώ οι μωρές παρθένες έφυγαν, ο νυμφίος ήλθε και οι φρόνιμες παρθένες μπήκαν μαζί του και «η θύρα κλείστηκε» (Κατά Ματθαίον 25:1-13).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζέφρυ Χόλαντ, "The Will of the Father in All Things" (πνευματική συγκέντρωση Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, 17 Ιανουαρίου 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. Τοντ Κριστόφερσον, «Η δύναμη των διαθηκών», *Λιαχόνα*, Μάιος 2009, 21.
3. Ντέιβιντ Μπέντναρ, «Μετεστραμμένοι στον Κύριο», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2012, 109.

Σκεφθείτε αυτό

Ποια είναι μερικά παραδείγματα υπακοής στις γραφές;